

Motivatie Geurhinder en veehouderij

Met betrekking tot de Wet geurhinder en veehouderij is van belang dat wordt nagegaan of onderhavige ontwikkeling mogelijk nadelige gevolgen heeft voor veehouderijbedrijven in de omgeving. In de directe omgeving is 1 veehouderijbedrijf gelegen. Dit betreft het pluimveebedrijf aan de Graven 5 te zuidwesten van onderhavige locatie. Het bedrijf kan in haar uitbreidingsmogelijkheden belemmerd worden als er binnen de geurcontour van het bedrijf geurgevoelige objecten worden opgericht.

Bij onderhavig voornemen gaat het om het realiseren van een tuinbouwloods ten behoeve van een blauwe bessenkwekerij. De te realiseren loods gaat gebruikt worden ten behoeve van het sorteren, verwerken en opslaan van blauwe bessen tijdens het oogstseizoen. Dit seizoen begint omstreeks 20 juli en loopt door tot ca. 10-15 september. Het seizoen duurt derhalve maximaal 8 weken. Gedurende deze periode wordt in de loods gewerkt gedurende maximaal 3 à 4 uur per dag gedurende 6 dagen per week. De werkzaamheden hebben betrekking op het sorteren, schoonmaken, inpakken en opslaan van het product (blauwe bessen). Gedurende de resterende tijd van het jaar zijn er behalve het stallen van oogst- en sorteermachines geen activiteiten in de loods. In de loods wordt geen kantoor of kantine gerealiseerd, waardoor er mogelijk alsnog sprake zou kunnen zijn van een verblijfsruimte voor personen. Het kantoor en de kantine zijn al in een ander bedrijfsgebouw gerealiseerd.

Er kan derhalve geconcludeerd worden dat enkel gedurende maximaal 8 weken per jaar in de loods gedurende langere tijd mensen verblijven. Hierdoor kan het verblijf niet gezien worden als permanent of daarmee vergelijkbare wijze van verblijf. De beoogde loods kan derhalve niet worden gezien als een geurgevoelig object in het kader van de Wet geurhinder en veehouderij. Deze conclusie is mede gebaseerd op de volgende uitspraken:

- 1) De uitspraak van Raad van State met zaaknummer 200902795/5/R3 (bijlage 1). In deze uitspraak wordt gesteld dat de aard van het verblijf, noch het aantal personen dat verblijft een rol speelt bij de vaststelling of een gebouw als geurgevoelig object moet worden aangemerkt. Wel geldt de eis dat het gebouw permanent of een daarmee vergelijkbare wijze voor wonen of verblijf dient te worden gebruikt.
- 2) De uitspraak met zaaknummer 201104200/1/H1 (bijlage2). Deze uitspraak geeft aan dat bij het vestigen van een kampeerboerderij gericht op het bieden van recreatief (nacht)verblijf voor beperkte duur, te weten een vakantieperiode van enkele achtereenvolgende weken geen sprake is van een permanent of daarmee gelijk te stellen gebruik voor menselijk verblijf. Er is derhalve geen sprake van een geurgevoelig object. Bij onderhavige situatie is slechts sprake van een verblijf van maximaal 3 à 4 uur per dag gedurende maximaal 8 weken en is er geen sprake van nachtverblijf. Het ligt derhalve voor de hand dat ook in onderhavige ontwikkeling geen sprake is van het realiseren van een geurgevoelig object.

Opgesteld door:

J.J.T. van Selst
Aelmans ROM

Bijlagen:

- 1) Uitspraak van Raad van State met zaaknummer 200902795/5/R3
- 2) Uitspraak van Raad van State met zaaknummer 201104200/1/H1

ECLI:NL:RVS:2009:BK0781

Instantie	Raad van State
Datum uitspraak	14-10-2009
Datum publicatie	21-10-2009
Zaaknummer	200902795/5/R3
Rechtsgebieden	Bestuursrecht
Bijzondere kenmerken	Voorlopige voorziening
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 2 februari 2009 heeft de raad van de gemeente Heeze-Leende (hierna: de raad) het bestemmingsplan "Buitengebied Heeze-Leende" (hierna: het plan) vastgesteld.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

200902795/5/R3.

Datum uitspraak: 14 oktober 2009

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak van de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht) in het geding tussen onder meer:

[verzoeker], wonend te [woonplaats],

en

de raad van de gemeente Heeze-Leende,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 februari 2009 heeft de raad van de gemeente Heeze-Leende (hierna: de raad) het bestemmingsplan "Buitengebied Heeze-Leende" (hierna: het plan) vastgesteld.

Tegen dit besluit heeft onder meer [verzoeker] bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 17 april 2009, beroep ingesteld. Bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 10 september 2009, heeft [verzoeker] de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De voorzitter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 29 september 2009, waar [verzoeker], in persoon en bijgestaan door mr. J.A.J.M. van Houtum, werkzaam bij Achmea Rechtsbijstand, en de raad, vertegenwoordigd door mr. R.S. Klaver en T.J.M. Matheeuwsen, beiden ambtenaar in dienst van de gemeente, zijn verschenen. Voorts is ter zitting J.F.B. van Dijk, bijgestaan door mr. P.P.A. Bodden, advocaat te Nijmegen, gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Het oordeel van de voorzitter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de bodemprocedure.

2.2. [verzoeker] exploiteert een varkenshouderij aan de [locatie 1] te [plaats]. Hij voert aan dat het plan ten onrechte in de directe omgeving van zijn stallen de realisering van een kas en schuur bij een boomkwekerij en vier á vijf Ruimte-voor-Ruimte-woningen mogelijk maakt. Hij is van mening dat ter plaatse van de kwekerij geuroverlast en schade door ammoniakuitstoot zal optreden en voorts bij de woningen een aanvaardbaar woon- en leefklimaat niet kan worden gegarandeerd, omdat zowel de kas en de schuur als de woningen binnen de invloedssfeer van zijn agrarische bedrijf zullen komen te liggen. De nieuwbouw vormt daardoor een bedreiging voor de continuïteit van zijn bedrijf, aldus [verzoeker]. Hij betoogt met zijn verzoek onomkeerbare gevolgen van de inwerkingtreding van het plan te voorkomen.

2.3. Ten aanzien van het plandeel met de bestemming "Wonen (W)" met betrekking tot het voormalige perceel [locatie 2], waarmee beoogd wordt om drie Ruimte-voor-Ruimte-woningen mogelijk te maken, overweegt de voorzitter het volgende.

Blijkens de stukken heeft het college van burgemeester en wethouders bij besluit van 29 april 2009 een vrijstelling op grond van artikel 19, tweede lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening en bouwvergunning (hierna: de WRO) verleend voor het oprichten van drie woningen op het voormalige perceel [locatie 2]. Bij uitspraak van 6 augustus 2009, zaaknummers AWB 09/1874 en AWB 09/1876, heeft de rechtbank te 's-Hertogenbosch het beroep tegen de in bezwaar gehandhaafde vrijstelling ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak is door [verzoeker] hoger beroep ingesteld en in het kader daarvan is een verzoek om voorlopige voorziening ingediend.

Ten einde te vermijden dat aan het desbetreffende plandeel betekenis wordt toegekend in de procedure ingevolge artikel 19 van de WRO en uit de inwerkingtreding van dit planonderdeel zou worden afgeleid dat de bestemming "Wonen (W)" ter plaatse als een gegeven zou moeten worden beschouwd, schorst de voorzitter dit planonderdeel om in elk opzicht te vermijden dat de vrijstellingsprocedure door de inwerkingtreding van voormeld planonderdeel wordt beïnvloed.

Het perceel [locatie 3] betreft een bedrijfswoning die behoorde bij de voorheen ter plaatse gevestigde veehouderij van de [familie a], waar thans diens ouders wonen. Naar ook door [verzoeker] naar voren is gebracht, is het blijkens de aanduiding op de planverbeelding op basis van het plan mogelijk om het voormalige bedrijfspand te splitsen in twee burgerwoningen. Ter zitting is door de raad naar voren gebracht dat het hier een fout betreft. Gelet hierop en in aanmerking genomen dat niet is gebleken van belangen die zich tegen schorsing zoals gevraagd verzetten, ziet de voorzitter aanleiding om bij wijze van voorlopige voorziening tot schorsing van het plandeel met de bestemming "Wonen (W)" met betrekking tot het perceel [locatie 3] over te gaan.

De overige gronden van het desbetreffende deel van het verzoek behoeven gelet op het vorenoverwogene geen bespreking.

2.4. Ten aanzien van het plandeel met de bestemming "Bedrijf-Agrarisch (B-A)", waarmee is voorzien in een gewijzigd bouwblok voor de boomkwekerij op het perceel plaatselijk bekend [locatie 2], overweegt de voorzitter als volgt.

2.5. [verzoeker] heeft onder meer aangevoerd dat, gelet op de geurcontour rond zijn veehouderij, voor het personeel van de kwekerij en de bijbehorende bedrijfsgebouwen geen goed werkklimaat zal kunnen worden verzekerd.

2.6. Op 1 januari 2007 is de Wet geurhinder en veehouderij (hierna: Wgv) in werking getreden. Het bestreden besluit dateert van na genoemde datum, zodat het college er terecht van uit is gegaan dat ten tijde van het bestreden besluit de Wgv van kracht was.

2.7. Ingevolge artikel 1 van de Wgv, voor zover hier van belang, wordt onder een geurgevoelig object verstaan: een gebouw, bestemd voor en blijkens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf en dat daarvoor permanent of een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik, wordt gebruikt.

2.8. Ten aanzien van de vraag of de gebouwen bij de boomkwekerij als geurgevoelig object in de zin van de Wgv moeten worden aangemerkt, is, gezien de in artikel 1 gegeven definitie, allereerst van belang of de gebouwen bestemd en geschikt zijn voor menselijk wonen of menselijk verblijf. Uit de wetsgeschiedenis (kamerstukken II 2005/2006, 30 453, nr. 3, blz. 16 e.v.) blijkt dat met de term "bestemd" wordt bedoeld, dat het gebouw juridisch-planologisch mag worden gebruikt voor wonen of verblijf. Uit die wetsgeschiedenis blijkt verder dat het bij de beoordeling of een gebouw bestemd en geschikt is voor menselijk verblijf, niet van belang is hoeveel personen in het gebouw verblijven. Het verblijven van maar één persoon is voldoende. Ook is niet van belang of de personen een bijzondere gevoeligheid voor geur hebben. Deze twee criteria bepalen volgens de wetsgeschiedenis enkel de mate van bescherming tegen geur, maar niet of een gebouw als geurgevoelig object moeten worden aangemerkt. In de Wgv is er daarom voor gekozen om, anders dan in de door de Afdeling gevormde jurisprudentie over geurgevoelige objecten bij toepassing van de brochure "Veehouderij en Hinderwet" en de richtlijn "Veehouderij en stankhinder" van de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, de aard van het verblijf, noch het aantal personen dat verblijft een rol te laten spelen bij de vaststelling of een (bedrijfs) gebouw als geurgevoelig object moet worden aangemerkt.

Tot slot geldt de eis dat het gebouw permanent of een daarmee vergelijkbare wijze voor wonen of verblijf dient te worden gebruikt.

2.9. De voorzitter overweegt dat blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting in de bedrijfsgebouwen niet alleen de opslag van bomen zal plaatsvinden, maar daarin ook een kantoor zal worden ondergebracht en dat tevens regelmatig mensen zullen werken in de schuur. Niet onaannemelijk is derhalve dat de bedrijfsbebouwing permanent of op een daarmee vergelijkbare wijze zal worden gebruikt.

2.10. Gelet op het voorgaande acht de voorzitter niet zonder meer uitgesloten dat de bedrijfsgebouwen op het terrein [locatie 2] als geurgevoelige objecten in de zin van de Wgv zullen kunnen worden aangemerkt.

De voorzitter stelt voorts vast dat niet is gebleken dat de raad bij de vaststelling van het plan onderzoek heeft verricht naar de geurbelasting die door de veehouderij van [verzoeker] ter plaatse van de boomkwekerij wordt veroorzaakt en naar de vraag of die geurbelasting bij de boomkwekerij op enigerlei wijze een belemmering zal kunnen vormen voor het voortbestaan van de veehouderij.

Gelet hierop ziet de voorzitter aanleiding, mede gezien de onomkeerbare gevolgen die kunnen ontstaan als gevolg van de inwerkingtreding van het plan, om bij wijze van voorlopige voorziening tot schorsing van het plandeel met de bestemming "Bedrijf-Agrarisch (B-A)" met betrekking tot het perceel [locatie 2] over te gaan. De overige gronden van het desbetreffende deel van het verzoek behoeven gelet hierop geen bespreking.

2.11. De raad dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. schorst bij wijze van voorlopige voorziening het besluit van de raad van de gemeente Heeze-Leende van 2 februari 2009, voor zover dat ziet op het plandeel met de bestemming "Wonen (W)" met betrekking tot het perceel met daarop het bedrijfspand [locatie 3] en de aan weerszijden daarvan voorziene drie vrijstaande woningen, en het plandeel met de bestemming "Bedrijf-Agrarisch (B-A)" betreffende het perceel [locatie 2];

II. veroordeelt de raad van de gemeente Heeze-Leende tot vergoeding van bij [verzoeker] in verband met de behandeling van het verzoek opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 644,00 (zegge: zeshonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

III. gelast dat de raad van de gemeente Heeze-Leende aan [verzoeker] het door hem voor de behandeling van het verzoek betaalde griffierecht ten bedrage van € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, als voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. N.T. Zijlstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin w.g. Zijlstra
voorzitter ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 oktober 2009

240.

ECLI:NL:RVS:2012:BV0553

Instantie	Raad van State
Datum uitspraak	11-01-2012
Datum publicatie	11-01-2012
Zaaknummer	201104200/1/H1
Rechtsgebieden	Bestuursrecht Omgevingsrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 24 april 2009 heeft het college aan [vergunninghouder] ontheffing en reguliere bouwvergunning verleend voor het oprichten van een kampeerboerderij in een bestaande bedrijfsruimte op het perceel [locatie] te Reusel (hierna: het perceel).
Wetsverwijzingen	<u>Woningwet</u> <u>Woningwet 40</u> <u>Wet ruimtelijke ordening</u> <u>Wet ruimtelijke ordening 3.6</u>
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl JM 2012/49 met annotatie van P.B. Bokelaar JOM 2012/221

Uitspraak

201104200/1/H1.

Datum uitspraak: 11 januari 2012

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

[appellant], wonend te Reusel, gemeente Reusel-De Mierden,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Hertogenbosch van 24 februari 2011 in zaak nr. 09/5376 in het geding tussen:

[appellant]

en

het college van burgemeester en wethouders van Reusel-De Mierden.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 april 2009 heeft het college aan [vergunninghouder] ontheffing en reguliere bouwvergunning verleend voor het oprichten van een kampeerboerderij in een bestaande bedrijfsruimte op het perceel [locatie] te Reusel (hierna: het perceel).

Bij besluit van 1 oktober 2009 heeft het college het door [appellant] daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard en het besluit van 24 april 2009, onder aanvulling van de motivering daarvan, in stand gelaten.

Bij uitspraak van 24 februari 2011, verzonden op 28 februari 2011, heeft de rechtbank het door [appellant] daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft [appellant] bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 11 april 2011, hoger beroep ingesteld.

[vergunninghouder] heeft daartoe in de gelegenheid gesteld, een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

Het college heeft een verweerschrift ingediend.

Het college en [appellant] hebben nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 26 september 2011, waar [appellant], bijgestaan door ing. J.B.M. Lauwerijssen, en het college, vertegenwoordigd door N. Ansems, werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen. Tevens is daar [vergunninghouder], bijgestaan door mr. W. Krijger, als partij gehoord.

2. Overwegingen

2.1. [vergunninghouder] exploiteert een paardenhouderij op het perceel. Op het perceel staan twee gebouwen. Het ene gebouw is in gebruik als paardenstal en het andere als werktuigenloods.

2.2. Ingevolge het ter plaatse geldende bestemmingsplan "Buitengebied 1998" (hierna: het bestemmingsplan) rust op het perceel de bestemming "Agrarisch bouwblok".

Ingevolge artikel 10.1.1 van de planvoorschriften, voor zover thans van belang, zijn de als zodanig op de plankaart aangewezen gronden bestemd voor de uitoefening van een agrarisch bedrijf en voor het oprichten van in verband daarmee noodzakelijke gebouwen.

Ingevolge artikel 10.3.10 zijn burgemeester en wethouders bevoegd vrijstelling te verlenen voor het gebruik van gehele of gedeelten van bedrijfsgebouwen als kampeerboerderij, teneinde daarin groepen de gelegenheid te geven tot recreatief nachtverblijf, met inachtneming van de volgende bepalingen:

- a. bij deze verblijfsrecreatieve functie dient minimaal een afstand van 10 m tot perceelsgrenzen in acht genomen te worden;
- b. de afstand van de verblijfsrecreatieve functie tot de grens van een ander agrarisch bouwblok mag niet minder dan 30 m bedragen;
- c. de afstand van de verblijfsrecreatieve functie tot de as van een openbare weg mag niet minder dan 15 m bedragen;
- d. vrijstelling is uitsluitend toegestaan voor de exploitatie van een kampeerboerderij als ondergeschikte nevenfunctie bij het agrarisch bedrijf;
- e. de kampeerboerderij mag als zodanig gebruikt worden voor een al dan niet aaneengesloten periode van maximaal 100 dagen per jaar;
- f. uitsluitend het gebruik van (delen van) bestaande bedrijfsgebouwen is toegestaan;

g. door toepassing van de vrijstelling mogen in de omgeving aanwezige waarden en/of de belangen van derden niet worden geschaad;

h. er mogen geen milieuhygiënische belemmeringen bestaan;

i. er dient een goed verblijfsklimaat gegarandeerd te worden;

j. er dient een landschappelijk inpassingsplan opgesteld te worden;

k. bij het verlenen van vrijstelling dient een belangenafweging plaats te vinden waarbij met name betrokken wordt de mate waarin de omringende landschappelijke, abiotische en/of natuur (wetenschappelijke), agrarische, recreatieve waarden/belangen en/of belangen van derden door toepassing van de vrijstelling (kunnen) worden geschaad.

Ingevolge artikel 1, aanhef en onder 102, wordt onder kampeerboerderij verstaan een (voormalig) agrarisch bedrijf, waarvan de gebouwen geheel of gedeeltelijk zijn ingericht om daarin aan groepen gelegenheid te geven tot recreatief nachtverblijf (maximaal 100 dagen per jaar).

2.3. Vast staat dat het bouwplan in strijd is met het bestemmingsplan. Teneinde dit niettemin mogelijk te maken, heeft het college met toepassing van artikel 3.6 van de Wet ruimtelijke ordening, gelezen in verbinding met artikel 10.3.10 van de planvoorschriften, ontheffing verleend voor het gebruik van de paardenstal als recreatief nachtverblijf.

2.4. [appellant] betoogt dat de rechtbank heeft miskend dat het college niet op basis van de bouwaanvraag heeft beslist, nu mede bouwvergunning is verleend voor de functiewijziging van en de aangebrachte bouwkundige voorzieningen in de werktuigenloods, terwijl daarvoor door [vergunninghouder] geen bouwvergunning is aangevraagd.

2.4.1. Dit betoog slaagt. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 23 januari 2002 in zaak nr. 200005648/1; AB 2002, 190) is in het stelsel van de Woningwet geen plaats voor een beslissing omtrent de verlening van een bouwaanvraag anders dan op grond van een daartoe strekkende aanvraag. De rechtbank heeft miskend dat de werktuigenloods geen onderdeel uitmaakt van de aanvraag om bouwvergunning van 22 januari 2009. Deze aanvraag ziet slechts op het gedeeltelijk veranderen van een agrarisch bedrijf tot logiesverblijf. Nu de in de bouwaanvraag genoemde oppervlakte van de logiesfunctie correspondeert met de op de bij de aanvraag behorende bouwtekening vermelde oppervlakte van de paardenstal, moet worden vastgesteld dat de aanvraag uitsluitend ziet op de paardenstal.

De stelling van het college dat de werktuigenloods ook onderdeel uitmaakt van de aanvraag, omdat daarbij een bouwtekening van de werktuigenloods is gevoegd, leidt niet tot een ander oordeel nu dat enkele feit, wat daar ook van zij, niet maakt dat uit de aanvraag, waarop derden moeten kunnen afgaan, voldoende kenbaar naar voren komt dat deze mede ziet op de werktuigenloods.

2.5. Gelet op het voorgaande behoeven de door [appellant] naar voren gebrachte beroepsgronden met betrekking tot de werktuigenloods geen bespreking.

2.6. [appellant] betoogt voorts dat de rechtbank heeft miskend dat het college niet in redelijkheid ontheffing heeft kunnen verlenen. Hij voert daartoe aan dat de paardenstal is aan te merken als geurgevoelig object in de zin van artikel 1 van de Wet geurhinder en veehouderij (hierna: Wgv), zodat een afstand van 50 m in acht had moeten worden genomen tussen dat gebouw en zijn bedrijf, zijnde een viskwekerij en een paardenfokkerij.

Verder wordt volgens hem niet voldaan aan de voorgeschreven afstand tot een ander agrarisch bouwblok, nu geen rekening is gehouden met de omstandigheid dat zijn woning, met vrijstelling van het bestemmingsplan, buiten het bouwblok is gerealiseerd.

2.6.1. Ingevolge artikel 1 van de Wgv wordt in deze wet en de daarop berustende bepalingen onder geurgevoelig object verstaan een gebouw, bestemd voor en blijkens aard, indeling en inrichting geschikt

om te worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf en dat daarvoor permanent of op een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik wordt gebruikt.

2.6.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 24 maart 2010 in zaak nr. 200905539/1) is gezien de definitie in artikel 1 van de Wgv voor het antwoord op de vraag of de paardenstal een geurgevoelig object is, van belang of het gebouw bestemd en geschikt is voor menselijk verblijf en of dat gebruik permanent is of daarmee vergelijkbaar. Niet in geschil is dat de paardenstal is bestemd om te worden gebruikt voor menselijk verblijf.

Uit de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 1 van de Wgv (Kamerstukken II 2005/06, 30 453, nr. 19) valt af te leiden dat met de zinsnede "permanent of [op] een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik" bedoeld is bescherming te bieden tegen langdurige blootstelling.

In aanmerking genomen dat het gebruik van de in de paardenstal te vestigen kampeerboerderij is gericht op het bieden van recreatief (nacht)verblijf voor beperkte duur, te weten een vakantieperiode van maximaal enkele achtereenvolgende weken, heeft de rechtbank terecht overwogen dat van permanent of daarmee gelijk te stellen gebruik voor menselijk verblijf geen sprake is, zodat de paardenstal niet valt aan te merken als geurgevoelig object in de zin van artikel 1 van de Wgv.

De rechtbank heeft verder met juistheid overwogen dat het college bij het bepalen van de afstand tussen de paardenstal en een ander agrarisch bouwblok, als bedoeld in artikel 10.3.10, onder b, van de planvoorschriften, terecht geen rekening heeft gehouden met de omstandigheid dat de woning van [appellant] met vrijstelling buiten het bouwblok is gerealiseerd. Bij de vaststelling van deze afstand dient te worden uitgegaan van het in het bestemmingsplan neergelegde bouwblok.

Het betoog faalt.

2.7. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover daarbij het besluit van het college tot verlening van bouwvergunning ten behoeve van de werktuigenloods in stand is gelaten. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van het college van 1 oktober 2009 alsnog gegrond verklaren. Dit besluit zal worden vernietigd, nu het college, gelet op rechtsoverweging 2.4.1, het besluit van 24 april 2009, waarbij het mede heeft besloten bouwvergunning te verlenen ten behoeve van de werktuigenloods, terwijl dat niet is aangevraagd, ten onrechte in stand heeft gelaten. Het besluit van 24 april 2009 zal worden herroepen, voor zover daarbij bouwvergunning ten behoeve van de werktuigenloods is verleend. De Afdeling zal bepalen dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het vernietigde besluit. De aangevallen uitspraak dient voor het overige te worden bevestigd.

2.8. Het college dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;

II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Hertogenbosch van 24 februari 2011 in zaak nr. 09/5376, voor zover daarbij het besluit van 1 oktober 2009 van het college van burgemeester en wethouders van Reusel-De Mierden tot verlening van bouwvergunning ten behoeve van de werktuigenloods in stand is gelaten;

III. verklaart het door [appellant] bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond;

IV. vernietigt het besluit van het college van burgemeester en wethouders van Reusel-De Mierden van 1 oktober 2009, voor zover daarbij het besluit van 24 april 2009 tot verlening van bouwvergunning ten behoeve van de werktuigenloods in stand is gelaten;

V. herroept het besluit van 24 april 2009, voor zover daarbij bouwvergunning ten behoeve van de werktuigenloods is verleend;

VI. bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het vernietigde besluit;

VII. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;

VIII. veroordeelt het college van burgemeester en wethouders van Reusel-De Mierden tot vergoeding van bij [appellant] in verband met de behandeling van het beroep en hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.748,00 (zegge: zeventienhonderdachtenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

IX. gelast dat het college van burgemeester en wethouders van Reusel-De Mierden aan [appellant] het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 377,00 (zegge: driehonderdzevenenzeventig euro) voor de behandeling van het beroep en het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. S.F.M. Wortmann, voorzitter, en mr. C.J.M. Schuyt en mr. Y.E.M.A. Timmerman-Buck, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.A. Graaff-Haasnoot, ambtenaar van staat.

w.g. Wortmann w.g. Graaff-Haasnoot
voorzitter ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 januari 2012

531-641.

